

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/4/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112010947
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3112010947.1

Uznesenie

Krajský súd Trenčín v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. februára 2014 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci obžalovaného

K.. N. C.,

nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom J. R. K., R. XXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2T/65/2012 zo dňa 06. novembra 2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie prokurátora okresnej prokuratúry z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný K.. N. C. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr.zák., pretože dňa 11.05.2011 o 08:35 hod. riadil osobné motorové vozidlo zn. W. EČV: D. po ceste I/61 km: 143,40 od obce Klobušice smerom na obec Prejtu, kde v pravotočivej zákrute prešiel ľavou časťou svojho vozidla do protismeru, kde prednou časťou vozidla narazil do prednej časti práve prechádzajúceho osobného motorového vozidla zn. F. ktoré smerom od obce Prejta na obec Klobušice riadil vodič S. D., ktorý v dôsledku nárazu vozidiel utrpel zlomeninu strednej časti ľavej kľúčnej kosti s významným posunom úlomkov s nutnosťou operačného riešenia, zlomeninu II. predpriehlavkovej kosti vpravo pod hlavičkou s významným posunom, zlomeninu III. predpriehlavkovej kosti vpravo bez významnejšieho posunu, tržnú ranu hlavy v čelovej oblasti vľavo o veľkosti zhruba 2 cm, tržnú ranu pravého kolena vo veľkosti zhruba 6 cm, tržnú ranu ľavého kolena vo veľkosti zhruba 2 cm, pričom tieto zranenia popri hospitalizácii na ortopedickom oddelení NsP Považská Bystrica od 11.05.2011 do 18.05.2011 ho obmedzovali na obvyklom spôsobe života až do dňa 07.07.2011, dokedy nemohol plne zaťažovať ľavú hornú končatinu a pravú dolnú končatinu s tým, že práceneschopnosť u neho trvala od 11.05.2011 do 13.08.2011. Obvinený svojím konaním porušil ustanovenie § 9 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr.zák. s použitím §§ 56 ods. 1, 2, 36 písm. j/, l/, 39 ods. 1, 38 ods. 2, 3 Tr.zák. k peňažnému trestu 500 €, pričom pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd obžalovanému ustanovil podľa § 57 ods. 3 Tr.zák. náhradný trest odňatia slobody na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote písomne odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, čo do neuloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. V odôvodnení odvolania prokurátor poukázal na to, že obžalovaný spôsobil dopravnú nehodu porušením základného pravidla cestnej premávky, upravujúceho povinnosť jazdy v príslušnom (pravom) jazdnom pruhu. Preukázal tým oprávnené pochybnosti o svojej spôsobilosti a spoľahlivosti viesť motorové vozidlá. Preto je potrebné v priebehu trestného konania na túto skutočnosť reagovať a v rámci kritérií generálnej a individuálnej prevencie trestu a jeho výchovnej funkcie ju zohľadniť uložením trestu zákazu činnosti. Uloženie len peňažného trestu tieto kritériá a funkciu trestu nespĺňajú. Došlo tým k výraznému oslabeniu generálnej funkcie prevencie trestu. Takýto prístup pri ukladaní trestov môže byť pre páchatelov dopravných trestných činov signálom, že im nehrozia zvlášť významné trestné sankcie, čo má zase negatívny dopad na bezpečnosť a ochranu ostatných účastníkov cestnej dopravy. Je preto potrebné za účelom dosiahnutia vyváženosti medzi represiou a prevenciou trestu, aby obžalovanému bol uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu. Prokurátor navrhol podľa § 322 ods. 2 Tr.por. z dôvodov podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. doplniť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v časti výroku o treste o chýbajúci výrok trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry vyhovieť odvolaniu podriadeného prokurátora. Návrh podriadeného prokurátora modifikovala tak, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr.por. zrušil výrok o treste s tým, aby podľa § 322 ods. 3 Tr.por. uložil sám peňažný trest a primeraný trest zákazu činnosti. Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný v rámci konečného návrhu vyslovil ľútosť nad spôsobením havárie, pričom pretrvávajúce trestné stíhanie pôsobí na neho už ako psychická záťaž.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytykaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by boli dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr.por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

K vytykaným chybám výroku o treste v rozsudku súdu prvého stupňa, pokiaľ nebol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. V zásade je možné prisvedčiť odvolaniu v tom, že pri trestnej činnosti v doprave, kde dôjde k spôsobeniu nehody, z dôvodu porušenia dôležitej povinnosti vodiča s následkom ťažkej ujmy na zdraví, by k neuloženiu trestu zákazu činnosti v odsudzujúcom rozsudku nemalo dochádzať. Je žiadúce chrániť týmto spôsobom účastníkov cestnej premávky najmä pred tými, ktorí hrubým spôsobom porušujú základné pravidlá cestnej premávky.

Na druhej strane sa odvolací súd najmä nestotožnil s názorom prokurátora o tom, že by obžalovaný svojím konaním preukázal až pochybnosti o svojej spôsobilosti a spoľahlivosti viesť motorové vozidlá. K zrážke s motorovým vozidlom poškodeného S. D. síce došlo v protismere jazdy obžalovaného, avšak vozidlá sa zrazili ľavými prednými časťami, pričom obžalovaný prešiel len čiastočne do protismeru v dôsledku „vynesenia“ v dlhej pravotočivej zatáčke. Nešlo teda o hazardérsky alebo riskantný spôsob jazdy, ktorý by inak jednoznačne svedčil pre potrebu uloženia trestu zákazu činnosti.

K veci je ďalej potrebné uviesť, že obžalovaný od roku 2003 nemá žiadny záznam v evidenčnej karte vodiča. Odvolací súd v tomto smere poukazuje nielen na to, že od dopravnej nehody uplynula už doba takmer troch rokov (obžalovaný poukázal na psychický tlak z toho plynúci), ale tiež na to, že v tejto dobe nebolo preukázané, že by obžalovaný porušoval povinnosti účastníka v cestnej premávke, resp. vodiča motorového vozidla (vodičský preukaz mu nebol zadržaný). Obžalovaný takto svojím správaním po dopravnej nehode sám preukázal, či je potrebné na neho represívne vplývať aj v tomto smere.

Napokon pri posudzovaní záujmov generálnej a individuálnej prevencie nemožno opomenúť ani uplatňovanie zásady ukladania trestov, keď tento má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený

čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby - základná zásada uvedená v § 34 ods. 3 Tr.zák. Súd prvého stupňa práve v tomto smere správne poukázal na okolnosti, ktoré ho viedli k neuloženiu trestu zákazu činnosti.

Odvolací súd vyslovuje názor, že vyššie uvedené okolnosti prípadu, osoba a osobné pomery obžalovaného umožňujú považovať za spravodlivý aj samotný peňažný trest.

Senát odvolacieho súdu po zhodnotení takejto dôslednej individualizácie trestu nezdieľa obavu prokurátora v tom, že by neuloženie trestu zákazu činnosti v tomto prípade bolo zlým signálom pre ostatných účastníkov cestnej premávky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.